

§ 28, stk. 1, nr. 1, i rådets lovudkast medfører en udvidelse af muligheden for at overføre til arresthus, idet det i modsætning til § 28, stk. 1, nr. 1, i arbejdsgruppens lovudkast ikke kræves, at kriminalforsorgen i det enkelte tilfælde kan påvise bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil udøve vold mod medindsatte eller personale, og at overførslen må anses for nødvendig for at forhindre den indsatte i at begå forhold af denne karakter. Den pågældende bestemmelse i rådets lovudkast sigter bl.a. på tilfælde, hvor der på det tidspunkt, hvor beslutning om anbringelse i fængsel blev truffet, ikke forelå oplysninger, der kunne begrunde anbringelse i arresthus af hensyn til muligheden for at forebygge overgreb på medindsatte eller personale. Hvis det efterfølgende viser sig, at den indsatte i kraft af sin fysiske eller psykiske styrke eller sit tilhørsforhold til en særlig gruppe eller lignende udgør en risiko for overgreb på medindsatte eller personale, kan den indsatte overføres til arresthus, hvis det er nødvendigt af hensyn til muligheden for at forebygge sådanne overgreb. Hvis den indsatte er anbragt i åbent fængsel, forudsætter en overførsel til arresthus, at overførsel til lukket fængsel ikke er tilstrækkelig til at forebygge sådanne overgreb.

§ 28, stk. 1, nr. 2, indebærer i lighed med § 21, stk. 3, nr. 2, i rådets lovudkast om anbringelse i arresthus for at forebygge indsmugling eller handel med euforiserende stoffer en udvidelse af adgangen til at overføre til arresthus med denne begrundelse, idet det ikke kræves, at den indsatte findes skyldig i indsmugling eller handel med euforiserende stoffer i større omfang, jf. herved § 2, stk. 1, i Justitsministeriets cirkulære af 27. maj 1983 samt pkt. 5.5.2.1. og 5.5.2.2. ovenfor.

Endelig er adgangen efter § 28, stk. 2, i rådets lovudkast til midlertidig overførsel til arresthus ny i forhold til gældende ret. Forslaget tilsigter i lighed med § 28, stk. 3, i arbejdsgruppens lovudkast at begrænse anvendelsen af overførsel til lukket fængsel.

§ 28 i rådets lovudkast medfører ikke i øvrigt ændringer i forhold til de nugældende regler mv. om overførsel fra fængsel til arresthus.

5.5.2.2.10. Endelig foreslås som § 29 i rådets lovudkast en bestemmelse om *valg af ny afsoningsinstitution*, hvorefter § 23 i rådets lovudkast om valg af afsoningsinstitution, jf. pkt. 5.5.2.2.4. ovenfor, finder tilsvarende ved afgørelse om overførsel efter §§ 24-28. Bestemmelsen indebærer ikke ændringer i forhold til de nugældende bestemmelser mv. herom.

Som § 30 foreslås en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om anbringelse og overførsel efter §§ 21-29.

5.5.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan med enkelte ændringer tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelser om anbringelse i og overførsel mellem arresthus og fængsel samt anbringelse i og overførsel mellem åbne og lukkede fængsler.

Justitsministeriet kan således af de af rådets flertal anførte grunde tiltræde, at der for så vidt angår »negativt stærke« indsatte gives mulighed for at anbringe i og overføre til arresthus og lukket fængsel med henvisning til den stærke indsatte fremtræden kombineret med institutionens eller de medindsattes kendskab til et eventuelt gruppetilhørsforhold og det forhold, at der er risiko for, at der af den pågældende gruppe vil blive begået overgreb mod f.eks. medindsatte, jf. pkt. 5.5.2.2.1. ovenfor.

Et udvalg under Justitsministeriet overvejer for tiden ændringer af de grundlæggende principper for fordelingen af indsatte, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 23. Udvalget har over for Justitsministeriet tilkendegivet, at bestemmelsen i § 22, stk. 2, 1. pkt., 2. led, i rådets udkast efter udvalgets opfattelse bør udgå. Efter denne bestemmelse skal straffuldbyrdelsen som udgangspunkt ske i lukket fængsel, når den dømte efter tidligere afsoning senest er løsladt fra lukket fængsel eller arresthus, fordi betingelserne for overførsel til åbent fængsel ikke var opfyldt. Udvalget har i den forbindelse bl.a. peget på, at efter bestemmelsens ordlyd skal selv løsladelser, der ligger langt tilbage i tiden, i princippet tillægges betydning.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag, hvorefter bestemmelsen i § 22, stk. 2, 1. pkt., 2. led, i rådets lovudkast udgår. Herefter vil det forhold, at den pågældende tidligere er løsladt fra lukket fængsel eller arresthus, fordi betingelserne for overførsel til åbent fængsel ikke var opfyldt, ikke i sig selv medføre, at straffuldbyrdelsen som udgangspunkt skal påbegyndes i lukket fængsel. Oplysninger om den pågældendes adfærd under tidligere ophold i kriminalforsorgens institutioner kan i stedet, som det fremgår af bemærkningerne til § 22, indgå i overvejelser om en eventuel anbringelse i lukket fængsel efter reglerne i § 22, stk. 3-5.

Det har i praksis vist sig, at der også kan være behov for at anbringe i og overføre mellem de forskellige afsoningsinstitutioner i tilfælde, hvor det er nødvendigt for at forebygge overgreb på andre i institutionen end medindsatte og personale, f.eks. af hensyn til de medindsattes børn, besøgende eller håndværkere i institutionen m.fl.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at lovforslagets bestemmelser om anbringelse og overførsel